

Arrest

nr. 245 985 van 10 december 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 april 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 12 november 2018, diende als niet-begeleide minderjarige vreemdeling op 12 november 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Op 11 december 2018 stelde de dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan.

1.2. Op 28 februari 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 3 maart 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

Je werd op 25 september 2019 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS), van 14u05 tot 18u00. Je werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Jouw voogd, Bartholomeus Anita, en jouw advocaat, meester Goedhuys Julie loco meester Benoit Dhondt, waren aanwezig gedurende het gehele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Je verklaart een Somalisch staatsburger te zijn van Abgal origine en geboren te Bajak in het district Ceel Dheer van de provincie Galgaduud. Je bent nog minderjarig. Je ging naar de koranschool tot je tien jaar oud was en stond in voor je broer, die psychische problemen heeft. Op een gegeven moment kwam een emir van Al Shabaab je hand vragen. Je vader lichtte je in over dit huwelijksaanzoek. Je weigerde echter en je vader hielp je daarop om het dorp te verlaten zodat je dit huwelijk kon ontlopen. Je verstopte je in een vrachtwagen en werd op die manier naar Mogadishu gebracht. Je verbleef twintig dagen bij je oom aan moederszijde in Mogadishu. Twee dagen na je aankomst in Mogadishu werd je vader door Al Shabaab vermoord toen zij naar jou kwamen vragen. Je vader werd door hen meegenomen en vervolgens vermoord. Ook de oom waar je bij verbleef in Mogadishu werd door Al Shabaab bedreigd, waardoor je ook daar diende te vertrekken. Je oom regelde daarop je verdere vlucht naar België. Je kwam met een je onbekende man met een vliegtuig via Kampala naar Europa. Vervolgens kwam je met de trein naar België, waar je op 12 november 2018 een verzoek tot internationale bescherming indiende. In België had je twee keer contact met een dokter omdat je overweegt een hersteloperatie te ondergaan.

Ter ondersteuning van jouw asielrelaas leg je een medisch attest neer waaruit blijkt dat je een besnijdenis type 3 onderging.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van jou dat je correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot jouw identiteit, jouw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande je bij de aanvang van jouw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op je schouders rust (notitie persoonlijk

onderhoud (verder CGVS) p.4), blijkt uit het geheel van de door jou afgelegde verklaringen en de door jou voorgelegde stukken duidelijk dat je niet hebt voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen over jouw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van jouw vrees voor vervolging en jouw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over je feitelijke herkomst en je eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld je er niet in slaagt noch je onmiddellijke omgeving, noch de algemene toestand in je vermeende streek van herkomst weet te beschrijven. Je uiterst vage en lacuneuze verklaringen omtrent je onmiddellijke leefwereld zorgen er voor dat er geen geloof wordt gehecht aan je bewering tot net voor je vertrek uit Somalië in november 2018 in Bajak te hebben verbleven.

Je slaagt er niet in nog maar een aanzet tot beschrijving te geven van het dorp en de regio waar je je hele leven zou hebben verbleven. Vooreerst ben je volledig onwetend wat betreft de ligging en de directe omgeving van je dorp. Je slaagt er niet in je dorp te situeren binnen Somalië, ter situering weet je enkel de provincie en het district, de meest nabije stad, namelijk Galcad, en een buurdorp, Ceel Hareeri, te noemen (CGVS p.6-7). Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat jij als minderjarige geen gedetailleerde situering kan brengen, blijft het opmerkelijk dat je degelijke vage en zelfs verkeerde verklaringen aflegt met betrekking tot de ligging van je dorp. Je verklaart namelijk dat er slechts één weg in de buurt van je dorp loopt, namelijk de weg die van Mogadishu naar Ceel Hareeri door Galcad loopt (CGVS p.7). Echter, uit de bij het Commissariaat-generaal beschikbare kaarten ('OCHA – Somalia, Galgaduud region, Ceel Dheer district – 22.02.2012' en Open Street Map) blijkt in de eerste plaats geen hoofdweg van Mogadishu via Galcad naar Ceel Hareeri te lopen. Er lijkt zelfs geen rechtstreekse weg van Galcad tot in Ceel Hareeri te lopen. Daarnaast zijn er wél verschillende wegen te zien nabij Ceel Hareeri, waardoor het opmerkelijk is dat je zou verklaren dat er slechts één weg in de buurt loopt. Evenmin ben je eenduidig met betrekking tot de exacte ligging van Ceel Hareeri. De ene keer situeer je het slechts op een halve minuut stappen van je eigen dorp (CGVS p.7). Je situeert het onmiddellijk aan de overkant van de weg die langs Bajak loopt en meent dat je de huizen en de landbouvvelden van dit dorp kon zien (CGVS p.20). Een andere keer verklaar je echter dat het op een half uur lopen van je dorp gelegen is (CGVS p.8). Er kan worden aangenomen dat je dit niet exact weet in te schatten maar deze verklaringen liggen zodanig ver uiteen dat dit uw geloofwaardigheid verder schade berokkent. Het valt niet aan te nemen dat je niet zou weten in te schatten of het enige dorp dat je in de buurt situeert vlakbij dan wel op enige wandelafstand gelegen is.

Ook de ruimere omgeving weet je niet te beschrijven. Je noemt weliswaar vier dorpen waarvan je beweert dat deze in de regio liggen maar kunt deze slechts heel vaagweg situeren. Je weet de ligging van deze dorpen slechts uiterst abstract aan te geven aan de hand van de verschillende windrichtingen, wat dan ook meteen het enige is wat je ooit over deze dorpen hebt opgevangen (CGVS p.8). Hoewel dit dorpen betreffen die volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (Wikipedia – Ceeldheer) teruggevonden kunnen worden in het district van Ceel Dheer is het opmerkelijk dat je deze dorpen slechts zou kunnen benoemen zonder daarbij aan te geven op welke manier je persoonlijk met deze dorpen in contact kwam of om welke reden je enkel in staat bent deze dorpen kortweg op te noemen, dit terwijl andere dorpen in de onmiddellijke omgeving van je geboortedorp onvermeld blijven. Van een meisje van jouw leeftijd is het echter opmerkelijk dat zij zich dit op een dergelijke abstracte manier zou herinneren en dit niet eerder associeert met wat zij kent uit haar directe leefwereld. Dat je plaatsen zou kunnen opsommen zonder er ook maar enige persoonlijke voeling mee te hebben of hier bijkomende informatie over te kunnen verschaffen kan moeilijk beschouwd worden als een indicatie dat dit gebaseerd is op persoonlijke ervaring. Een dergelijke vage en abstracte omschrijving doet dan ook eerder ingestudeerd aan.

Daarnaast is de beschrijving van je geboortedorp, het dorp waar je tot kort voor uw vertrek uit Somalië gewoond zou hebben, zodanig vaag en summier dat ook dit leidt tot de conclusie dat niet kan worden aangenomen dat jij tot je vertrek naar België in een dergelijk dorp zou hebben verbleven. Wanneer je wordt gevraagd je eigen dorp te beschrijven blijf je steken in de vage en algemene verklaring dat er landbouwwelden, een moskee, een koranschool, waterreservoirs en twee winkels zijn, zonder dit ook maar enigszins verder te kunnen specificeren. Je slaagt er niet in deze plaatsen te situeren, naast de vermelding dat ze wel in het dorp aanwezig zijn. Je verklaart het niet beter te kunnen vertellen dan te verwijzen naar het feit dat die dingen er te vinden zijn. Zelfs de weg die je diende te nemen naar de waterreservoirs kan je niet beschrijven (CGVS p.16). Wanneer je er wordt op gewezen dat het uiterst belangrijk is zo gedetailleerd mogelijk je ervaringen weer te geven besluit je een plan van je dorp te tekenen. Ook dit blijft beperkt tot een uiterst ruwe schets zonder maar enige zin voor detail. Samen met de opmerkingen van je advocaat op het persoonlijk onderhoud bezorg je het Commissariaat-generaal vervolgens nog een tweede identieke schets van je eerdere schets, deze voegt geen enkel extra detail toe, dit terwijl in de opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud bezorgd door je advocaat wordt aangegeven dat jij je op dat moment rustig en veilig voelde om meer informatie te verschaffen. Dat je in een dergelijke situatie nog steeds niet in staat bent enige extra informatie toe te voegen ondermijnt verder je geloofwaardigheid in dit dorp te zijn opgegroeid. Bovendien verklaar je dat er wel degelijk verschillende weggetjes doorheen het dorp lopen, deze weet je echter niet te schetsen of te situeren. Hoewel gezien je jonge leeftijd en rekening houdend met het feit dat niet iedereen begiftigd is met enig tekentalent kan verwacht worden dat je in combinatie met je verklaringen in staat zou moeten zijn om toch enig beeld te schetsen van het dorp waar je je hele leven hebt doorgebracht. Eveneens opvallend hierbij is het gegeven dat je andere cruciale plaatsen binnen het dorp evenmin weet te situeren. Je verklaart dat Al Shabaab er een plaats had waar mensen werden vastgehouden (CGVS p.18), er een controlepost was wanneer men het dorp binnenkwam (CGVS p.30-31) en je brengt het huis van de emir van Al Shabaab ter sprake (CGVS p.16). Geen van deze plaatsen weet je echter binnen het dorp te situeren. Hoewel je verklaart dat je nooit werd toegestaan veel buiten te komen, verklaar je even goed dat je dorp slechts een heel klein dorp betreft (CGVS p.19), waardoor het toch valt te verwachten dat je minstens een vaag idee hebt over hoe je dorp er uit ziet en waar de verschillende cruciale plaatsen binnen het dorp zich bevinden. Dat je blijft steken in dergelijke beperkte en vage verklaringen brengt je geloofwaardigheid in dit dorp te zijn opgegroeid ernstige schade toe.

Tekenend is verder eveneens het feit dat je niet op de hoogte blijkt van de recente droogte die de regio teisterde. Je verklaart dat er de laatste jaren geen problemen zijn geweest in de landbouw of met het vee, ook anderen in het dorp zouden geen moeilijkheden hebben gekend (CGVS p.10). Ook wanneer wordt gepolst naar de beschikbaarheid van water in het dorp geef je niet aan in recentere periodes daaromtrent enige problemen te hebben gekend (CGVS p.17). Dit terwijl uit informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier (Reliefweb – Galgaduud region, Somalia: inter-agency assessment (30 July – 05 august 2017) – 05.08.2017) blijkt dat tussen november 2016 en april 2017 de regio geteisterd werd door een verregaande droogte waarbij grote groepen mensen hun geboortestreek verlieten en naar de steden migreerden op zoek naar een manier om te overleven. 65% van de volledige veestapel in de regio is ten gevolge van deze droogte verloren gegaan. Dat dergelijke ingrijpende klimatologische omstandigheden je niet zouden zijn opgevallen zorgt er opnieuw voor dat het niet geloofwaardig wordt geacht afkomstig te zijn uit deze regio. Je zou je daarentegen wel de droogte in 2011 herinneren en je kunt zelfs exact aangeven hoeveel schapen je familie hierbij heeft verloren (CGVS p.9). Een dergelijke discrepantie in je kennis over de situatie in deze regio doet zodanig ingestudeerd aan dat dit de geloofwaardigheid van je herkomst volledig ondergraaft.

Evenmin slaag je er in overtuigend aan te geven wat het betekende om te leven onder de controle van Al Shabaab. Wanneer je wordt gevraagd om verdere duiding te geven bij dit leven onder Al Shabaab blijf je steken in algemeenheden en weinig doorleefde verklaringen. Je verwijst in eerste instantie naar de belastingen die betaald dienden te worden aan Al Shabaab (CGVS p.14), toch een element dat heel ver af staat van het leven van een vijftienjarig meisje. Wanneer je wordt gevraagd verdere voorbeelden te geven van het feit dat je verklaart dat onder Al Shabaab alles onder dwang gebeurde kan je enkel opnieuw naar het innen van deze belasting verwijzen en naar de gedwongen gebedstijden en het feit dat vrouwen een hoofddoek dienden te dragen (CGVS p.15). Nergens geef je enige elementen uit je persoonlijke leefwereld mee die het leven onder Al Shabaab bemoeilijkten. Daarenboven is het opmerkelijk dat je verklaart dat je vader steeds naar BBC luisterde en je hier op geen enkele manier graten in ziet. Je verklaart dat dit geen probleem was onder Al Shabaab (CGVS p.26-27). Dit terwijl uit informatie waar het Commissariaat-generaal over beschikt en die toegevoegd werd aan het administratief dossier ('Committee to protect journalists – Somali insurgents ban BBC – 09.04.2010' en 'Mareeg – Somalia: Al Shabaab militants ban BBC') blijkt dat het luisteren naar BBC verboden werd onder Al Shabaab. Dat jij dit

op geen enkele manier problematisch acht ondermijnt opnieuw je geloofwaardigheid onder het regime van Al Shabaab te hebben geleefd.

Het is daarenboven merkwaardig dat je verklaart dat Al Shabaab sinds je geboorte in je dorp aan de macht was (CGVS p.13), dit terwijl uit de beschikbare informatie (HIU – Somalia: continuing insecurity – 21.05.2010) blijkt dat zij pas eind 2009, begin 2010 de macht in jouw regio in handen kregen. Je was op dat moment reeds zeven jaar, wat betekent dat een dergelijke machtsovername wel degelijk al gevolgen voor je heeft of je op zijn minst zich bewust zou zijn van de veranderende machtsverhoudingen. Dat je dit niet als dusdanig aangeeft wijst er opnieuw op dat er geen geloof kan worden gehecht aan je verklaring je hele leven in Bajak te hebben verbleven. Hoewel je verder in het persoonlijk onderhoud weliswaar correct aangeeft dat zij pas in 2009 de macht grepen, blijft het opmerkelijk dat je dit niet spontaan op een dergelijke manier zou meegeven en zou beweren dat zij al altijd het dorp onder hun controle zouden hebben gehad. Ook wanneer je wordt gevraagd deze ingrijpende verandering te beschrijven slaag je hier niet in. Je verklaart niet te weten hoe deze machtsoverdracht precies verlopen is, je herinnert je er niets van aangezien je dan nog jong was (CGVS p.14). Hoewel dit kan worden aangenomen valt het niet volledig buiten de verwachtingen dat je op de hoogte zou zijn van het feit dat zij op een bepaald moment de macht hebben gegrepen.

Ook je verklaringen over andere gebeurtenissen in je vermeende streek van herkomst schiet zodanig tekort dat dit eveneens je verklaring steeds in Ceel Dheer district te hebben gewoond ondermijnt. Je brengt enkel een gevecht in 2016 ter sprake (CGVS p.10-11). Dit is het enige gevecht dat je je herinnert, daarnaast noem je enkel het moment dat Al Shabaab de macht overnam in Galcad als een periode waarin gevechten werd (CGVS p.13-14). Vervolgens verklaar je eveneens dat Al Shabaab steeds aan de macht bleef (CGVS p.14). Ook dit stemt niet volledig overeen met de informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal ('Xinhuanet – 15 Al Shabaab militants killed in central Somalia – 11.05.2016' en 'Horseed Media – 10 Al Shabaab militants killed in central Somalia – 29.06.2016), hieruit blijkt dat in die periode op verschillende momenten gevechten plaatsvonden. Zowel midden mei als eind juni vonden gevechten plaats, wat nergens in je verklaringen terugkomt. Daarnaast was ook het jaar voordien sprake geweest van luchtaanvallen in de regio waarbij verschillende slachtoffers vielen (Geeska Africa Online – Ethiopia: air forces bombarded Al Shabaab bases in Central Somalia – 18.08.2015). Nog meer in het oog springend hierbij is dat je je niet bewust bent van het feit dat Al Shabaab zich wel degelijk had teruggetrokken en de regio tijdelijk terug onder de controle van de overheid stond (Africanews – AU, Somali forces capture key town in Central Somalia – 30.04.2016). Ceel Hareeri, je vermeende buurdorp, wordt daarbij expliciet vermeld als een plaats waar Al Shabaab werd verdreven. Dat je op geen enkele manier aangeeft gemerkt te hebben dat Al Shabaab er ooit de controle verloor ondergraaft opnieuw de geloofwaardigheid van je herkomst. Er wordt niet van je verwacht dat je deze verschillende gebeurtenissen concreet zou weergeven maar er kan evenwel verwacht worden dat je de algemene sfeer weet te duiden aangezien een dergelijke dreiging van onveiligheid en deze machtsverschuivingen ongetwijfeld impact hebben op het leven in het dorp, het feit dat je hier niet in slaagt doet verder je geloofwaardigheid op dat moment in de regio te hebben verbleven teniet.

Bovendien is je beschrijving van het ene moment waarop je de onveiligheid in het dorp zou hebben gemerkt zodanig oppervlakkig dat er geen geloof kan worden gehecht aan je verklaringen dit persoonlijk te hebben meegemaakt. Je verklaart het dorp te hebben moeten ontvluchten en twee weken in de bosjes te hebben doorgebracht. Je slaagt er vooreerst niet in te omschrijven waar precies je gedurende deze gevechten zou hebben verbleven. Je verklaart dat dit 'in het dorp' was, een beetje verderaf van je huis, zonder dit meer gedetailleerd te kunnen omschrijven dan het gegeven dat je er tussen de bomen zat. Wanneer je wordt gevraagd die periode dat je daar verbleef te beschrijven kom je niet verder dan te verklaren dat je er 'gewoon' tussen de bomen zat (CGVS p.11). Er wordt je herhaaldelijk gevraagd naar je eigen beleving van deze periode zonder dat je daarbij maar enige persoonlijke ervaringen deelt. Je verwijst daarbij enkel naar het feit dat men wou dat de overheid de controle overnam (CGVS p.11-12). Je slaagt er derhalve niet in ook maar een enig doorleefde beschrijving te formuleren van de tijd dat je in deze bosjes doorbracht, je blijft steken in oppervlakkigheden en verwijst voornamelijk naar feiten die eerder buiten je eigen leefwereld staan zoals het feit dat mensen wilden dat de overheid de macht overnam. Bovendien maakt dit het dan des te opmerkelijk dat je niet op de hoogte zou zijn dat voor een bepaalde periode de overheid effectief de controle terug in handen had. Ook dit zorgt er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan je verklaring in Bajak te zijn opgegroeid.

De hierboven geformuleerde conclusies met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van je voorgehouden herkomst kunnen bezwaarlijk louter te wijten zijn aan je jeugdige leeftijd of je onderwijsniveau. Ook van een vijftienjarige kan worden verwacht dat zij de omgeving waar zij altijd heeft gewoond enigszins kan

beschrijven, zich bewust is van de algemene situatie in de regio wanneer deze invloed heeft op je persoonlijke leven en als afkomstig uit een familie afhankelijk van de landbouw zich kan herinneren wanneer er moeilijkheden waren op dat vlak. Gedurende het persoonlijk onderhoud werd dan ook voornamelijk gefocust op je persoonlijke leefwereld en ervaringen, meer dan op kennisvragen, om je de kans te bieden je eigen visie te delen. Waar je voogd en advocaat menen in de opmerkingen na het persoonlijk onderhoud (CGVS p.39) en in de opmerkingen bezorgd bij het persoonlijk onderhoud dat dit niet het geval is en de vragen niet werden aangepast aan de leefwereld van een 15-jarige, wordt niet ingezien op welke manier nog dichter bij jouw leefwereld zou kunnen worden aangeleund en hoe een beschrijving van je onmiddellijke omgeving en problemen met de oogst, waar jouw familie van afhankelijk zou zijn, een 15-jarige niet zou bijblijven. Op basis van jouw verklaringen, zelfs rekening houdend met je leeftijd, kan derhalve niet besloten worden dat jij je afkomst uit Bajak aannemelijk wist te maken.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb je niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Ceel Dheer gelegen in de regio Galgaduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan je asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor je komst naar België in Bajak hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maak je niet aannemelijk dat je gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jij bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Je maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met jouw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over je voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

Je werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 25.09.2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen. Je werd gewezen op het feit dat het heel belangrijk is eerlijk te zijn over hoe je leven er uit zag voor je naar België kwam en je werd aangemoedigd zoveel mogelijk informatie te verschaffen (CGVS p.4). Je werd in de loop van het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met de vaststelling dat er vraagtekens worden geplaatst bij je voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. Je werd gedurende het persoonlijk onderhoud nogmaals gewezen op het belang omstandige verklaringen af te leggen (CGVS p.11 en p.19) en werd er je duidelijk gemaakt wanneer je verklaringen niet overtuigden (CGVS p.31). Er werd benadrukt dat het gegeven dat je je verklaringen eventueel zou wijzigen en aangeven niet rechtstreeks uit je vermeende geboortedorp te zijn gereisd niet problematisch hoeft te zijn, maar dat het wel belangrijk is dat je deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven jouw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al jouw verklaringen. Er werd tot

slot beklemtoond dat indien je het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden je gedurende de laatste jaren voor jouw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, je evenmin de door jou aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet de waarheid hebt verteld over waar je verbleven hebt voor jouw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS je uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijf je ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op jouw schouders rust. Door je gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar jij voor jouw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen je jouw werkelijke streek van herkomst verlaten hebt. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maak je bijgevolg niet aannemelijk dat jij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door jou aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door jou aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jou afgelegde verklaringen en de door jou overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in jouw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die je neerlegt zijn niet in staat deze conclusie te wijzigen. Ter ondersteuning van je asielrelaas leg je een medisch attest neer waaruit blijkt dat je een besnijdenis type 3 onderging. Je verklaart te overwegen een hersteloperatie te laten uitvoeren. Je vreest ten gevolge van een dergelijke hersteloperatie problemen te kunnen kennen in je familie en beschouwd te zullen worden als iemand die de Somalische cultuur ondergraaft (CGVS p.37). Waar je de negatieve gevolgen van uw besnijdenis en de gevolgen van een hersteloperatie die je eventueel zou overwegen aanhaalt, geeft ook dit geen aanleiding tot een erkenning als vluchteling. Vooreerst, wat betreft je eigen besnijdenis kan er gezien je deze traditionele praktijk reeds ondergaan hebt, om deze reden geen internationale bescherming meer worden verleend. Waar je verwijst naar de negatieve gevolgen die je zou kunnen kennen bij een terugkeer indien je een hersteloperatie onderging, blijkt dat er geen concrete plannen in die richting zijn. Meer nog, je verklaart hier al met een dokter over te hebben gepraat maar uiteindelijk besloten te hebben een dergelijke operatie op de lange baan te schuiven (CGVS p.37). De vrees voor vervolging die je op dit vlak aanhaalt betreft bijgevolg louter een hypothetische stelling op basis waarvan je bezwaarlijk als vluchteling kan worden erkend.

Je advocaat bezorgt het Commissariaat-generaal nog bijkomende opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud. Deze konden, zoals opgenomen in bovenstaande argumentatie, niet overtuigen. Waar zij eveneens verwijst naar bijkomende feiten bij jouw asielrelaas wordt opnieuw verwezen naar het gegeven dat aangezien je je herkomst niet aannemelijk wist te maken er evenmin geloof kan worden gehecht aan de feiten die zich volgens jouw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. De opmerkingen van je advocaat kan deze vaststelling allerm minst wijzigen.

Bijgevolg maak je geenszins aannemelijk dat in jouw hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat je bij een eventuele terugkeer naar jouw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. Je beroept je voor jouw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van jouw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan je bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de rechtspleging

Verzoekster vraagt om de zaak te verwijzen naar de verenigde kamers met het oog op de eenheid van de rechtspraak. Dit verzoek wordt herhaald in een brief van 4 augustus 2020.

De commissaris-generaal vraagt niet om een verwijzing naar de verenigde kamers.

De Raad stelt vast dat de eenheid van rechtspraak niet vereist dat deze zaak wordt verwezen naar de verenigde kamers in toepassing van artikel 39/12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

De eerste voorzitter of de voorzitter van de Raad kan de verwijzing van een zaak naar de verenigde kamers bevelen indien hij oordeelt dat het noodzakelijk is met het oog op de eenheid van de rechtspraak of de rechtsontwikkeling dat een zaak door de verenigde kamers behandeld wordt. De eerste voorzitter is hiertoe gehouden indien een van de kamers die van deze betwistingen kennis nemen na beraadslaging om bijeenroeping van de verenigde kamers verzoekt en hij de zaak niet verwijst naar de algemene vergadering of indien de beide partijen dit verzoeken. Geen van deze situaties doet zich *in casu* voor.

Het verzoek wordt derhalve verworpen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

Onder de uiteenzetting van de feiten herhaalt verzoekster haar Somalische nationaliteit, haar Abgal origine, haar geboorte in 2003 te Bajak in het district Ceel Dheer, in de provincie Galgaduud. Zij herneemt ook dat zij het slachtoffer werd van een besnijdenis type 3. Verder licht zij toe als volgt:

“In het jaar 2012 verhuisde verzoekster naar Mogadishu. Het gezin van verzoekster bleef achter in het dorp Bajak.

De reden voor haar vertrek was tweeledig: de algemene onveiligheidssituatie in haar regio van herkomst waar Al Shabaab aan de macht was, en om naar school te kunnen gaan als meisje.

Dit was immers niet mogelijk in verzoeksters dorp.

Verzoekster trok in bij het gezin van haar oom langs vaderszijde, de heer C. A. A.

Het huis is gelegen in de Madiina wijk in Mogadishu, aan de Suqaween straat.

Verzoekster volgde eerst twee jaar Koranschool, en ging vervolgens 1 jaar naar het gewone onderwijs in de Al Huda school.

In 2015 is de vader van verzoekster overleden.

Vanaf dat moment veranderde de houding van verzoeksters oom langs vaderszijde. Verzoeksters oom langs vaderszijde werd na het overlijden van zijn broer het hoofd van de familie.

Verzoekster werd vanaf dat moment slecht behandeld, ze diende te stoppen met school, en mee te helpen in het huishouden.

In het jaar 2017 kwam verzoeksters oom langs vaderszijde met het plan om verzoekster uit te huwelijken aan zijn gehandicapte zoon, M. A. A.. Deze man (verzoeksters neef) was door een kogel in zijn rug geraakt, en kon niet wandelen. Verzoekster schat zijn leeftijd op dat moment rond de 26 jaar.

Verzoekster was het hier niet mee eens. Ze kaartte dit aan bij haar moeder, die contact opnam met de oom langs vaderszijde. Deze gaf aan dat verzoekster, gezien de dood van haar vader, hem als hoofd van de familie diende te gehoorzamen.

Verzoekster nam daarop contact op met haar oom langs moederszijde, de heer M. A. F. Deze oom langs moederszijde woont eveneens in Mogadishu, in dezelfde wijk Madiina. in de straat Jiirima Nasteexo. Deze oom regelde een smokkelaar, en hielp verzoekster om Somalië te ontvluchten.

Vanuit Mogadishu vloog verzoekster met behulp van een vals paspoort naar Turkije. Vandaaruit stak verzoekster op illegale wijze de grens over naar Griekenland. Een eerste poging per boot mislukte, waarna verzoekster de 2e maal succesvol te voet de grens met Griekenland overstak.

In Griekenland verbleef verzoekster iets langer dan een jaar, in een huis van de smokkelaar in Athene. De reden waarom verzoekster er niet eerder in slaagde door te reizen, lag in het feit dat de smokkelaar een paspoort diende te vinden van iemand die op verzoekster leek, en aangezien ze te jong was om alleen te reizen, eveneens een gezin diende te vinden waarmee verzoekster kon aanpakken voor de rest van haar reis.

Verzoekster diende in Griekenland geen verzoek tot internationale bescherming in. Ze volgde hiermee het advies van de smokkelaar, die haar had verzekerd dat Griekenland een slecht land was voor Somaliërs.

Uiteindelijk reisde verzoekster samen met een man en zijn dochter als zogenaamde tweede dochter per vliegtuig naar Italië, en vervolgens per Flixbus naar Frankrijk, en ten slotte België.

Op 12 november 2018 diende verzoekster een verzoek tot internationale bescherming in. Op dat moment was verzoekster 15 jaar oud.

Verzoekster volgde het advies van haar smokkelaar, die aangaf dat Somaliërs die in Mogadishu woonden, niet erkend worden als vluchteling. Andere leden van de Somalische gemeenschap bevestigden dit (verkeerde) advies, en gaven aan dat verzoeksters asielaanvraag enkel een kans maakte indien ze deed alsof ze rechtsreeks Al Shabaab gebied was ontvlucht.

Verzoekster verzweeg haar verblijf (en problemen) in Mogadishu, en vertelde een fictief verhaal rond problemen met Al Shabaab in haar dorp.

Verder haalde daarnaast ook haar vrees ten gevolge van haar Type III besnijding aan, en het feit dat ze plande om de besnijding via een hersteloperatie in België ongedaan te laten maken.

Verzoekster lijdt immers telkens ze plast, en het bloed van haar menstruatie wordt elke maand in haar vagina vastgehouden, wat hevige pijn veroorzaakt.

In België had verzoekster twee maal een consultatie bij een dokter, omdat ze overweegt om een hersteloperatie te ondergaan. Verzoekster hakte uiteindelijk de knoop door, en een operatie werd ingepland in het CHU Saint- Pierre, afdeling CeMAVie (Medisch Centrum voor Hulp aan Slachtoffers van Besnijdenis). Ten gevolge van de corona-epidemie werd deze interventie uitgesteld naar een latere datum, die op het moment van het schrijven nog niet bepaald kon worden."

Onder de uiteenzetting van het enige middel wordt een schending aangevoerd van de volgende bepalingen: "artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna "Vluchtelingenconventie"), artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet"), artikel 12, 15 en 17 van de Richtlijn van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) ("Procedurerichtlijn"), artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, artikel 20 en 21/1 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ("KB 11 juli 2003") en de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur."

In een eerste onderdeel, licht verzoekster toe dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in Somalië omwille van haar vrouwelijke genitale verminking type 3. Dit geldt des te meer wanneer zij een hersteloperatie zal ondergaan, die zij plant te ondergaan. Ondergeschikt wordt aangegeven dat zij bereid is om een uitgebreide herkomstcheck af te leggen indien er zou worden getwijfeld aan haar Somalische nationaliteit en haar verblijf in Mogadishu. Verzoekster vraagt tot slot om rekening te houden met het hoger belang van het kind.

In een tweede onderdeel, ondergeschikt, betoogt verzoekster dat een bijkomend onderzoek nodig is naar haar vrees voor een gedwongen uithuwelijking.

Ter ondersteuning van het beroep worden volgende stukken gevoegd:

- “2. 28 TOO MANY, Country profile, FGM in Somalia and Somaliland, maart 2019, [https://www.28toomany.org/static/media/uploads/Country%20Research%20and%20Resources/Somalia_Somaliland/country_profile_somalia_and_somaliland_v1_\(march_2019\).pdf](https://www.28toomany.org/static/media/uploads/Country%20Research%20and%20Resources/Somalia_Somaliland/country_profile_somalia_and_somaliland_v1_(march_2019).pdf);
3. Attest BJB;
4. Attest van dr. Martin Caillet, gyneacoloog, Cemavie, CHU Saint-Pierre ;
5. Convocatie gehoor CGVS dd. 19/06/2019 ;
6. Verklaring van verzoeksters voogd;
7. Verklaring van mevrouw Bekaert, GAMS;
8. Mailverkeer tussen de voogd en GAMS.”

3.2. De aanvullende nota's van verzoekster

In een aanvullende nota van 5 augustus 2020 brengt verzoekster een bewijs bij dat zij op 3 september 2020 een hersteloperatie zal ondergaan.

In een aanvullende nota van 2 december 2020 legt verzoekster een bewijs voor dat de hersteloperatie op 3 december 2020 zal worden uitgevoerd, alsook enkele attesten waarom de hersteloperatie tijdelijk werd uitgesteld.

Ter terechtzitting legt verzoekster nog een aanvullende nota neer met volgende stukken: een medisch attest en informatie van 3 december 2020 waaruit blijkt dat er op die dag een hersteloperatie plaatsvond.

3.3. Beoordeling van de zaak

De Raad stelt vast dat verzoeksters asielrelaas bol staat van de ongeloofwaardigheden. In de bestreden beslissing werd terecht geen geloof gehecht aan haar herkomst en haar verblijf in Bajak. De voorgehouden vervolgingsfeiten die zich daar hebben afgespeeld en die de aanleiding gaven tot haar vlucht, zijn bijgevolg evenmin geloofwaardig. In het verzoekschrift komt zij met een reeks nieuwe verklaringen over een verblijf in Mogadishu sinds 2012 en bedreigingen die zij daar vreest. Ter terechtzitting stelt verzoekster dat zij geen contact meer heeft met haar moeder en alle telefoonnummers is kwijtgespeeld. Dit illustreert het gebrek aan geloofwaardigheid van haar verklaringen. Bij het invullen van de fiche “NBMV” gaf verzoekster immers het telefoonnummer van haar moeder, nog daargelaten het feit dat de internationale landcode ervan niet rijmt met diens verblijf in Somalië.

Elk verzoek om internationale bescherming moet individueel worden onderzocht. Ook al heeft verzoekster gelogen over tal van relevante elementen, *in casu* moet rekening worden gehouden met de persoon van de verzoeker om internationale bescherming, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing. De nationaliteit is hierbij een essentieel element in het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Evenmin wordt betwijfeld dat de etnische herkomst een van de belangrijke elementen is bij het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. De etnie is echter onlosmakelijk verbonden aan verzoeksters persoon en haar gemeenschap. Dit werkt over geografische grenzen heen en is niet verbonden aan de *in casu* Somalische gebieden in Afrika. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat, in zoverre niet betwijfeld zou worden dat verzoekster de Somalische etnie bezit, dit geenszins betekent dat de door haar beweerde Somalische nationaliteit vaststaat of aannemelijk is.

In voorliggend verzoek om internationale bescherming werd de herkomst van verzoekster uit Bajak in het district Ceel Dheer, in de provincie Galgaduud, Somalië, niet geloofwaardig geacht. Er werd echter geen onderzoek gevoerd naar de door verzoekster voorgehouden, doch niet aangetoonde Somalische nationaliteit.

De Raad kan slechts vaststellen dat enkel vragen werden gesteld over haar beweerde, doch terecht ongeloofwaardig bevonden regio van herkomst. Aangezien verzoekster bij de asielinstanties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit en nationaliteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Er zijn geen redenen waarom verzoekster dit niet eenduidig zou kunnen aantonen en toelichten.

Daarnaast blijkt het meest essentiële uit de nieuwe elementen waarop de Raad acht kan slaan dat voor verzoekster de persoonlijke omstandigheden ingrijpend zijn gewijzigd doordat zij een hersteloperatie onderging. Als ongehuwde, jonge vrouw van zeventien, haalt zij een vrees aan voor nieuwe vrouwelijke genitale verminking (VGV) bij terugkeer naar Somalië.

Hoewel geen geloof kan gehecht worden aan haar beweerde herkomst uit Bajak, moet evenwel rekening worden gehouden met het algemeen hoge VGV-prevalentiepercentage in de Somalische cultuur, het over het algemeen ontbreken van bescherming en het feit dat verzoekster al zelf vrouwelijke genitale verminking type 3 ondergaan heeft, waarvoor zij in België een hersteloperatie onderging. Er moet dus een volledig en zorgvuldig onderzoek gebeuren van het risico op vrouwelijke genitale verminking bij een terugkeer naar het land van haar nationaliteit of het land van gewoonlijk verblijf.

Gelet op voorgaande meent de Raad dat verder onderzoek noodzakelijk is.

De Raad heeft niet de nodige onderzoeksbevoegdheid, zodat hij de essentiële elementen ontbreekt om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg wordt de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 februari 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken, in openbare terechtzitting van tien december tweeduizend twintig door de 4de kamer van de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen, die was samengesteld als volgt:

mevr. M.-C. GOETHALS,
dhr. S. VAN CAMP,
dhr. D. DE BRUYN,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS